

Biuletyn 2

Wywiad z Jimem Soulsby jim.soulsby@btinternet.com, pomysłodawcą i opiekunem merytorycznym projektu ForAge, Uniwersytet w Leicester, Wielka Brytania

Anna: Jim, jaka jest geneza projektu ForAge?

Jim: W obszarze kształcenia osób dorosłych pracuję ponad 25 lat. W tym okresie poznałem wiele ciekawych oraz nowatorskich programów nauczania, niestety jest to niemożliwe, aby wszystkie je zapamiętać! Jestem przekonany, że wszyscy zainteresowani tematem powinni dowiedzieć się o tych pracach, poznać jakie były trudności i jakie sukcesy podczas korzystania z tych programów przez osoby starsze.

Z biegiem lat wiele rzeczy się powtarza, a ja zawsze żałowałem, że nie można ponownie wykorzystać przykładów dobrych praktyk. Zdobyte doświadczenia mogłyby pomóc w przewidywaniu i pokonywaniu potencjalnych trudności. Zawsze sądziłem, że bylibyśmy bardziej skuteczni, zdolni do utrzymania trwałych efektów naszych działań, gdybyśmy potrafili lepiej współpracować z innymi.

Gdy pracowałem w angielskim Narodowym Instytucie Kształcenia Ustawicznego Dorosłych, brałem m.in. udział w projekcie "Starsi i śmielsi" (ang. "Older and Bolder"). W tym czasie starałem się stworzyć bazę danych dobrych praktyk. Próbowaliśmy upowszechnić tę bazę wśród członków Europejskiej Platformy Wieku (ang. European Age Platform). Udział w wielu międzynarodowych programach, konferencjach oraz wymianach partnerskich umożliwił mi zdobywanie wiedzy na temat kształcenia osób starszych w całej Europie. W ostatnich latach, dzięki sugestiom partnerów, z którymi współpracowałem w ramach programu Grundtvig, zdałem sobie sprawę, że istnieje

szansa zgromadzenia wyników wielu interesujących, wartościowych prac zrealizowanych w Europie w ostatnich latach. I właśnie w ten sposób narodził się projekt ForAge.

Anna: Co chciałbyś osiągnąć w trakcie trwania projektu?

Jim: Moim marzeniem jest stworzenie w ciągu trzech lat trwania projektu niezawodnego, powszechnie dostępnego, internetowego systemu dostępu do informacji, coś w rodzaju Google, dla "uczenia się w późniejszym wieku w Europie". W ciągu najbliższych trzech lat musimy dać się pozytywnie poznać, a także zwiększyć liczbę państw uczestniczących w projekcie. Poza tym to oczywiste, że powinniśmy zrealizować wszystkie nasze zaplanowane zadania oraz zapewnić trwałość naszych działań.

Anna: Czym będzie ForAge po trzech latach?

Jim: Sądzę, że już odpowiedziałem na to pytanie. W ciągu tych trzech lat powinniśmy zwiększyć liczbę instytucji z innych krajów, współpracujących z nami w charakterze partnerów stowarzyszonych, pokazać jak radzimy sobie z różnorodnymi zapytaniami oraz debatami, skutecznie zaprezentować osiągnięte rezultaty.

Uzyskane wyniki będą nie tylko ilościowe, ale i jakościowe. Pokażą naszą aktywną rolę w przewidywaniu problemów, zachęcaniu do dyskusji i zadawania pytań, motywowaniu do prowadzenia badań naukowych, gromadzenia danych oraz opracowywania statystyk.

Anna: Co należy zrobić, aby nasza sieć była bardziej widoczna i bardziej skuteczna?

Jim: Jesteśmy unikalni i tacy musimy pozostać. Powinniśmy udowodnić, że chcemy współpracować i dzielić się dokonaniami. Trzeba pokazać innym sieciom, partnerstwom i projektom, że nie jesteśmy dla nich konkurencją, ale chcemy wspólnie rozpowszechniać wyniki. Musimy być postrzegani jako agencja, która łączy ludzi, projekty, sektory, dyscypliny i kraje. I oczywiście musimy stać się niezbędni, by świat nie mógł się bez nas obejść!

Naszym głównym narzędziem będzie strona internetowa, przy czym musimy wykorzystywać nasze sieci i kontakty, uwzględniając polityków, fundatorów, pracowników sektora edukacyjnego i inne zainteresowane osoby. Powinniśmy myśleć o ForAge podczas całej naszej pracy, a nie tylko wtedy, gdy promujemy projekt bądź realizujemy kolejne zadania pakietów projektowych.

Anna: Jim, bardzo dziękuję za wywiad.

Projekt ForAge jest współfinansowany przez Komisję Europejską.

Publikacja odzwierciedla wyłącznie poglądy autorów i Komisja nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek wykorzystanie zawartych tutaj treści.

Sierpień 2012